

La forta petjada també excursionista de l'escoltisme

EL MOVIMENT D'EDUCACIÓ EN EL LLEURE D'INFANTS I JOVES HA INTRODUÏT MILERS DE VALLESANS A L'AFICIÓ PER LA MUNTANYA

Text i fotografies: **Santi Rius**

En la forta popularització que l'excursionisme ha tingut al Vallès i al conjunt de Catalunya des d'antic, també hi ha contribuït poderosament l'escoltisme, un moviment dedicat a la formació en el lleure dels infants i joves, de llarga tradició al nostre país. Perquè, des dels seus inicis, l'escoltisme ha fet de la passió per la muntanya i per la descoberta de la natura uns dels seus trets definitoris. Per això són tants els vallesans de diverses generacions que es van aficionar a l'excursionisme arran de la seva pertinença a agrupaments escolta, així com també, posteriorment, a centres d'esplai i de colònies.

Nascut al nostre país fa més d'un segle, el desenvolupament de l'escoltisme va anar en paral·lel al de l'excursionisme, amb el qual van tenir molta relació. De fet, ja en la seva fase més introductòria, l'escoltisme català va trobar immediatament ressò en molts grups de jovent associats a centres excursionistes, entitats recreatives i instructives o de caire religiós d'arreu de Catalunya.

Un servidor va ser escolta de l'agrupament Mossèn Homs de Sant Pere de Terrassa i en guarda amb orgull molt bons records, perquè hi vaig passar uns anys molt feliços, en els quals vaig

aprendre i adquirir grans valors i principis. Vaig entrar a l'agrupament a finals dels 60 i el primer que recordo era la frase escrita en una de les parets del local, que deia: "procura deixar el món una mica millor de com l'hagis trobat", una divisa que des d'aquell moment sempre he intentat seguir.

La primera excursió, al Montcau

Per l'edat jo havia de ser *llobató*, però com que hi vaig entrar per un amic que ja era minyó vaig passar de categoria. La meva primera *patrulla* (colla) es deia els castors i la meva primera sortida a la muntanya va ésser al Montcau. El cap d'agrupament en aquells anys era Josep

Un grup d'escoltes, amb l'autor de l'article al darrere, amb gorra vermella, al cim del Puigmal. Foto: Santi Rius

M. Sarrau. El nostre lema era “sempre a punt” i els nostres ideals eren fer bones obres (BO) per a la societat, créixer com a persones i cultivar l'amistat i l'amor per la natura.

Cada any feiem campaments d'estiu i de Setmana Santa i sempre que podíem intentàvem pujar les muntanyes més altes de la zona que visitàvem. Recordo especialment dura la pujada al Tempestats o l'allau de neu que quasi ens deixa colgats al Puigmal.

Una mica d'història

La història de l'escoltisme a Terrassa s'inicia l'any 1933 quan Josep M. Batista i Roca, l'impulsor dels Minyons de Muntanya, va organitzar a can Carbonell un campament general en el qual va convidar els diferents grups excursionistes que hi havia a la ciutat. Aquests es van entusiasmar pel nou model, diferent dels “*Exploradores de España*” de caire marcadament militarista i que funcionava des de feia anys a la península. Aquests grups van decidir proposar a la Federació de Joves Cristians de Catalunya de fer una secció de “Minyons de Muntanya” i a l'octubre del mateix any 1933 es constituïa l'Agrupament mossèn Nor-

bert Font i Sagué, que portava el nom d'un sacerdot explorador del Sàhara, espeleòleg i geòleg, molt vinculat a Terrassa.

En arribar la Guerra Civil es van fusionar els Escoltes de Catalunya amb els *Boy-Scouts* de Catalunya i entre altres activitats van preparar paquets per enviar al front. Després de la guerra, va caldre esperar fins l'any 1948 per tornar a trobar activitat d'aquests grups. Els antics responsables d'aquests grups escoltes es reunien en cases particulars amb nous joves que desitjaven recomençar l'activitat. Un petit grup va demanar d'entrar a l'Acció Catòlica i va aconseguir fins i tot la cessió d'un local al carrer del Racó. Aquest va ser l'inici del nou agrupament Mossèn Norbert Font i Sagué.

L'any 1962 els escoltes organitzaven tot el trànsit de la ciutat, tot i que els mèrits se'ls emportaven el Centre Social catòlic i les Juventudes Falangistas. En el seu punt àlgid, l'escoltisme a Terrassa va arribar a reunir un miler de joves ▼

Santi Rius és el creador de Records de Terrassa”.
<http://recordsdeterrassa.wordpress.com>

Els joves escoltes, davant les campanes de Conques. Foto: Santi Rius.

Les campanes de Conques

Els escoltes cada any teníem algun projecte important com a fita, a més de les excursions que feiem, majoritàriament a Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac degut a la seva proximitat, i on sempre procuràvem que tinguessin alguna utilitat, com per exemple netejar indrets o arreglar alguna font o camí, sense deixar sempre d'aprendre a estimar i respectar la natura. Un any vàrem fer un projecte molt bonic entre els nois Escoltes i les noies Guies de Terrassa, ja que es tractava de recuperar unes campanes que havien quedat sepultades amb l'esfondrament d'una torre del Castell de Sant Sadurní, prop del poble de Conques, al Pallars Jussà. Hi vàrem dedicar tot un campament de Setmana Santa i va ser molt dur, ja que no parava de ploure i quedava tot enfangat. Tant va ploure que vàrem haver de deixar les tendes de campanya, que en aquells anys eren de lona, per anar a dormir en una cort de porcs que acabaven de construir i que, sortosament, encara no s'havia utilitzat.

Els habitants d'aquest petit poble van estar tan contents de la feina que vàrem fer que el darrer dia van decidir celebrar una festa, matant un xai i contractant un músic d'aquells que toquen molts instruments per fer un ball a la plaça major. Per unes hores, aquell poble va tornar a reviure i l'esperit de servei als altres de l'escoltisme va deixar-hi una forta empremta.

A la pàgina anterior, imatge del campaments d'Escoltes Noria amb el mossèn Homs al capdavant. Foto: Santi Rius